

Lærer-elev-relasjonen

Relasjonen mellom lærer og elev har betydning for elevenes læringsresultater og atferd. Lærerens vilje til å bry seg om alle elevene, vise interesse for den enkelte, være støttende og ha forventninger om utvikling, er viktig for å bygge en positiv relasjon.

ARTIKKEL | SIST ENDRET: 24.06.2016

Dette er viktig for alle elever, og særlig viktig for elever som av ulike grunner strever på skolen.

Vær en støttende lærer – faglig og emosjonelt

En støttende lærer viser både emosjonell og faglig støtte. Emosjonell støtte kan være knyttet til elevens sosiale situasjon. Faglig støtte handler om at relasjonen er preget av varme og interesse for at elevene skal mestre, og at de opprettholder motivasjonen for læring. Eleven må vite hva du som lærer forventer. Det må være en gjensidig respekt og tillit som gjør at dere kan være sammen om arbeidet som skal gjøres.

Relasjonell kompetanse er avgjørende for læring, vurderingspraksis og læringsmiljø

Lærerens og ledelsens relasjonskompetanse er avgjørende for både elevenes læring, god vurderingspraksis og utvikling av læringsmiljøet.

Utvikling av gode relasjoner til alle elever og emosjonell støtte i læringsarbeidet gjør at klimaet i klassen blir trygt. Gode relasjoner letter læringsdialogen og gjør at eleven lettere føler seg verdsatt. Samtidig er det slik at gode relasjoner er smittende. Det er bedre relasjoner mellom elevene og mindre mobbing og krenkelser i klasser hvor lærerne har gode relasjoner til elevene.

Lærere med stor relasjonskompetanse fanger opp de ensomme elevene og greier å stimulere til vennskap.

Vennskap er en sterk beskyttelsesfaktor, så sterk at elever kan tåle å ha dårlige relasjoner til noen om en har en sterk en å støtte seg på.

Foreldrene er viktige for elevenes læring og lærere med relasjonell kompetanse bygger allianser med foreldrene og møter dem på en profesjonell måte.

Jesper Juul sin definisjon av relasjonell kompetanse

Juul (2003) har valgt å dele sin definisjon i to:

- Han snakker på den ene siden om det «det pedagogiske håndverket» som han definerer som «pedagogens evne til å se det enkelte barn på dets egne premisser, og avstemme sin egen atferd uten dermed å legge fra seg lederskapet og evnen til å være autentisk i kontakten». Dette blir det profesjonelle blikket som utløser handling fra lærerens side, uten at en blir følelsesmessig handlingslammet.
- Den andre dimensjonen kaller han «den pedagogiske etikken», eller lærerens evne og vilje til å påta seg det fulle og hele ansvaret for kvaliteten på relasjonen.

Alle elever, uansett hvor stor elevgruppen måtte være, har en relasjon til læreren sin. Den profesjonelle lærer har da en etisk plikt til å sørge for at den relasjonen er så god som mulig. Høflighet er er profesjonell relasjonsbygging.

[Les mer om lærer-elevrelasjonen i forskningsartikkel](#)

Referanser

- Drugli M. B, Onsøien, R. (2010). Vanskelige foreldresamtaler. Cappelen Damm Oslo.
- Drugli, M. B. (2012). Relasjonen lærer og elev: avgjørende for elevenes læring og trivsel. Oslo: Cappelen Damm høyskoleforlaget.
- Jensen, H. og Juul, J (2003): Fra lydighet til ansvarlighet. Om pedagogisk relasjonskompetanse. Oslo: Pedagogisk forum.
- Linder, A. (2010). Det ved vi om pædagogisk relationsarbejde. Frederikshavn: Dafolo.
- Nordahl T, Flygare E, Drugli M. B. (2013). Relasjoner mellom elever. Utdanningsdirektoratet.
- Sandsmark, Jorun (red)(2012). Voksne skaper vennskap. Arbeid med inkluderende miljøer i skolen. Oslo: Kommuneforlaget

- Schneider, M. og Stern E. (2010). The cognitive perspective on learning: ten cornerstone findings. (I The Nature of Learning. Paris: OECD)